

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119203323
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4119203323.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej, vo veci starostlivosti súdu o t.č. plnoletého K. C., nar. XX.XX.XXXX a maloletú N., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u matky, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, Štefánikova tr. 88 ako kolíznym opatrovníkom, deti matky: X. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. - J., C. XXX/X, t.č. bytom T. X a otca N. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, t.č. bytom J., H. 6, o návrhu matky na zvýšenie výživného a zmenu úpravy styku otca s maloletými deťmi, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 3. decembra 2019 č.k. 24P/94/2019- 73, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na K. C., nar. XX.XX.XXXX p o t v r d z u j e, s tým, že otec je povinný platiť výživné synovi K. C. k jeho rukám vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

V časti týkajúcej sa zročného výživného za obdobie od 28.03.2019 do 30.11.2019 na maloletú N. v sume 487,76 eura, ktorú sumu súd povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 30 eur, ako aj vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e.

V časti týkajúcej sa zročného výživného za obdobie od 28.03.2019 do 30.11.2019 na syna K. v sume 650,32 eura m e n í napadnutý rozsudok tak, že zročné výživné bude otec splácať synovi v pravidelných mesačných splátkach po 30 eur mesačne v lehotách spolu s bežným výživným, počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 24P/195/2014-142 zo dňa 16.04.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre 9CoP/31/2015-176 zo dňa 15.10.2015 tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloleté deti C.: K., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 50,- eur na sumu 130,-eur mesačne a Petru, nar. 18.03.2004 zo sumy 40,- eur na sumu 100,- eur mesačne počnúc dňom 28.03.2019, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Ďalším výrokom určil zročné výživné, otca za čas od 28.03.2019 do 30.11.2019 na maloletého K. v sume 650,32 eura a na maloletú N. v sume 487,76 eura, ktoré sumy súd povoľuje otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 50,- eur na maloletého Mateja a po 30,- eur na maloletú N. tak ako bežné výživné, počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkami straty výhody splátok. Súd zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 13P/185/2015-48 zo dňa 23.08.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7CoP/64/2016-102 zo dňa 29.06.2017 tak, že styk otca s maloletými deťmi C. neupravil. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 62 ods. 1 -5, § 63 ods. 3, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, § 25 ods. 1- 4 Zákona o rodine poukazujúc na návrh matky maloletých detí, ktorá sa svojim písomným návrhom domáhala, aby súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca a to na maloletého K. zo sumy 50 eur mesačne na sumu 260 eur mesačne a na maloletú N. zo sumy 40 eur mesačne na sumu 210 eur mesačne, a to od doby, keď sa otec zamestnal. Zároveň žiadala zmeniť predchádzajúci rozsudok vo veci zmeny úpravy styku tak, že styk otca s maloletými deťmi bude na dohode rodičov. Svoj návrh odôvodnila tým, že syn navštevuje 2. ročník matematického gymnázia v D. a v súvislosti s jeho štúdiom a bývaním na internáte sa jej podstatným spôsobom zvýšili výdavky. Dcéra navštevuje 9. ročník ZŠ na H.. Dodala, že stretávanie otca s deťmi by malo byť na ich vzájomnej dohode a nie upravené súdnou cestou. Deti sa s otcom nestretávajú vôbec od augusta 2017, na styk ich však v stanovených dňoch riadne pripravila, napriek tomu otec nepríde.

3. Zo zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 24P/195/2014-142 zo dňa 16.4.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre 9CoP/31/2015-176 zo dňa 15.10.2015 bola znížená vyživovacia povinnosť otca a to na maloletého K. zo sumy 115 eur mesačne na 50 eur mesačne a na maloletú N. zo sumy 105 eur mesačne na sumu 40 eur mesačne. V čase posledného rozhodnutia súdu navštevoval maloletý K. 7. ročník ZŠ a maloletá N. 5. ročník ZŠ. Otec maloletých detí bol v čase tohto rozhodnutia nezamestnaný, vedený ako uchádzač o zamestnanie. Rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 13P/185/2015-48 zo dňa 23.8.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7CoP/64/2016-102 zo dňa 29.6.2017 bol upravený styk otca s maloletými deťmi N. a K. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s deťmi každý prvý víkend v kalendárnom mesiaci od piatka od 15.00 hod. do nedele do 19.00 hod., ako aj počas všetkých sviatkov a prázdnin. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie ďalej vyplynulo, že v súčasnej dobe býva matka spolu s maloletými deťmi aj naďalej v mestskom nájomnom byte. Maloletý K. navštevuje v súčasnej dobe 3. ročník Z. Z. v D. a býva na internáte, maloletá N. navštevuje od septembra 2019 Z. na N. ul. v R.. Maloleté deti sa stretávajú so svojim otcom iba sporadicky. Od prázdninového pobytu detí v auguste 2017 boli deti u otca až počas letných prázdnin v roku 2019. Matka je stále zamestnaná u toho istého zamestnávateľa, dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 1.426,80 eura. Otec býva aj naďalej u svojich rodičov, na bývanie neprispieva. Podľa vyjadrenia otca finančné prostriedky na uvedené mu dávajú jeho rodičia, jeho otec mu poskytol aj finančné prostriedky na odkúpenie bytu, ktorý bol v BSM. Súd ďalej zistil, že otec sa od 1.12.2017 zamestnal ako zamestnanec v spoločnosti Taxi plus s.r.o., kde dosahuje hrubý príjem 65 eur mesačne, ďalej má príjmy z príležitostných brigád. Aktuálne podľa vyjadrenia otca, keďže má viac roboty, dosahuje z uvedeného príjem do 500 eur mesačne. Súd prvej inštancie zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra zo dňa 21.5.2019 zistil, že bol vykonaný pohovor s maloletými deťmi, pričom obe maloleté deti sa vyjadrili, že sa s otcom chcú stretávať na základe ich vzájomnej dohody.

4. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného bol podaný dôvodne, pretože od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie vyživovacej povinnosti otca maloletých detí. Poukázal na to, že deti sú o viac ako 4 roky staršie a obe už navštevujú stredné školy, pričom v čase poslednej úpravy výživného maloletá N. navštevovala 5. ročník a maloletý K. 7. ročník základnej školy. Zvýšené výdavky matky tak v súčasnej dobe súvisia so zvýšenými nákladmi na zabezpečenie všetkých potrieb maloletého K., ktorý navštevuje strednú školu mimo miesta svojho bydliska a býva na internáte, ako aj maloletej N., ktorá už tiež v súčasnej dobe navštevuje strednú školu. Dodal, že obe deti majú nasadené fixné zubné aparáty a táto liečba je spojená so zvýšenými výdavkami matky. Poukázal aj na to, že podstatná zmena pomerov nastala aj na strane oboch rodičov. U matky prišlo k zvýšeniu jej príjmu a otec maloletých detí sa oproti predchádzajúcemu stavu zamestnal od 1.12.2017 v TAXI PLUS s.r.o. a to na skrátený pracovný úväzok 24 hodín mesačne.

5. Súd prvej inštancie zdôraznil, že otec maloletých detí v predchádzajúcom období (pred znížením výživného) dokázal dosahovať príjem aj 760 eur mesačne, a to niekoľko rokov dozadu, keď bola priemerná mzda v SR podstatne nižšia. Akcentoval však na skutočnosť, že od posledného rozhodnutia súdu mal ale otec dostatok času na to, aby si našiel znovu adekvátne zamestnanie, ktoré zodpovedá jeho možnostiam a schopnostiam. Tým, že sa otec uspokojil s príjmom, ktorý aktuálne dosahuje a ďalší príjem má nepravidelný iba vo forme brigád, sa sám zbavil objektívnej možnosti plniť si vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom primerane k ich zvyšujúcim sa potrebám. Uviedol, že toto konanie otca nie je možné pričítať na ťarchu maloletých detí, pretože priznanie tejto výhody otcovi by bolo v rozpore s dobrými mravmi pri určovaní zmeny pomerov a rozhodnutie by tak bolo v neprospech maloletých detí a nesledovalo by ich najlepší záujem. Dodal, že potenciál otca dosahovať vyššie príjmy, sa v zásade v žiadnom prípade nezhoduje s tým, aké príjmy otec v tomto konaní preukazoval. Zdôraznil aj skutočnosť, že pokiaľ otec dokáže z príjmu, ktorý dosahuje, sám prežiť, zabezpečiť všetky svoje

potreby, nadobudnúť do svojho výlučného vlastníctva nehnuteľnosti (vyplatením bývalej manželky), auto a takýmto spôsobom zvyšovať svoju životnú úroveň a nadobúdať majetok, musí byť schopný prispievať na svoje maloleté deti primeraným výživným, ktoré zodpovedá ich súčasným potrebám. Súd prvej inštancie nevyhovел úplne návrhu matky, nakoľko je zrejme, že táto môže zo svojho súčasného príjmu prispievať na obe maloleté deti tiež vyššou sumou, ako tomu bolo v čase posledného rozhodnutia. Súd prvej inštancie zvýšil výživovaciú povinnosť otcovi od podania návrhu aj na maloletú N., ktorá síce v tom čase ešte strednú školu nenavštevovala, avšak zvýšené výdavky matky súviseli jednak s jej zdravotným stavom, ale tiež s prípravou na štúdium na strednej škole. Zročné výživné vzniklo otcovi na maloletého K. za obdobie od 28.3.2019 do 30.11.2019 vo výške 650,32 eura a na maloletú N. vo výške 487,76 eura, ktoré sumy súd povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 50 eur na maloletého K. a po 30 eur na maloletú N. s prihliadnutím k jeho súčasným schopnostiam a možnostiam, výške zameškaného výživného ako aj veku a potrebám maloletých detí.

6. V časti zmeny úpravy styku súd prvej inštancie poukázal na dohodu rodičov maloletých detí, že bude v záujme ich spoločných detí, pokiaľ styk bude ponechaný na ich vzájomnú dohodu, resp. vzhľadom k veku detí, na dohodu medzi otcom a maloletými deťmi. Uviedol, že predchádzajúca úprava styku sa dlhodobo nere realizovala, otec sa s deťmi stretával iba sporadicky počas prázdnin. Obe maloleté deti sa v rámci pohovoru vyjadrili, že sa s otcom chcú stretávať, avšak tak, ako to budú samé cítiť a na základe ich vzájomnej dohody. Z uvedených dôvodov súd preto zmenil predchádzajúce rozhodnutie súdu o úprave styku tak, že styk otca s maloletými deťmi rozhodnutím neupravil.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, a to voči výrokom o zvýšení výživovacej povinnosti a výroku, ktorým súd styk otca s deťmi neupravil. Poukázal na skutočnosť, že matka svojvoľne rozhodla o štúdiu maloletých detí, čím zámerne navýšila jeho výdavky spojené so štúdiom. Ďalej dôvodil, že matka mu od septembra 2016 odopierala styk s deťmi, napriek jeho žiadostiam o styk s deťmi. Od augusta 2017 deti neprejavili záujem o styk, ignorovali ho. V decembri 2019 maloleté deti prejavili záujem o stretnutie. Navrhovateľka nakoniec súhlasila, že deti pôjdu samé vlakom do Košíc. Ďalej uviedol, že súd nesprávne posúdil jeho finančnú situáciu. Nie je pravdou, že sa uspokojil s príjmom, ktorý v súčasnosti dosahuje. Ako uvádzal na pojednávaní, aktívne si hľadá prácu, pretože oslovil viac ako 65 firiem a z nich absolvoval len 5 pohovorov. Sám súd deklaroval, že v jeseni 2019 boli v Košiciach na Úrade práce iba tri pracovné ponuky. On si pritom vždy riadne plnil výživovaciú povinnosť. V súčasnosti okrem príjmu z pracovnej činnosti aj naďalej má nepravidelné príjmy z brigád, či výpomoci. Poukázal aj na rozpory v rozhodnutí, keď súd vo výroku konštatoval, že otec dokázal nadobudnúť do svojho výlučného vlastníctva nehnuteľnosti, auto, pričom on sám uviedol, že auto mu kúpili rodičia (dar) a na vyplatenie BSM si musel peniaze požičať taktiež od rodičov. Záverom uviedol, že obe deti prejavili záujem na stretávaní, podľa vzájomnej dohody, a to tak, že syn je ochotný ísť priamo z Bratislavy vlakom do Košíc a dcéra je ochotná pristúpiť do vlaku. Navrhol, aby styk otca s maloletými deťmi súd neupravil, ale zaviazal matku maloletých detí vyslať maloleté deti najneskôr v piatok k otcovi s návratom v nedeľu (víkendový styk) a nebrániť akokoľvek v styku maloletých detí s otcom. Uviedol, že styk maloletých detí s otcom mimo víkendových stretnutí sa bude riadiť vzájomnou dohodou. Vo veci výživného súhlasil s návrhom zvýšenia výživného tak ako navrhol kolízny opatrovník, t.j. 120 eur na maloletého syna a 100 eur na maloletú dcéru, a to odo dňa právoplatnosti rozsudku. Nesúhlasil s úhradou zročného výživného, lebo nie je v jeho schopnostiach ho momentálne uhradiť. Dodal, že od marca 2020 sa syn K. stáva plnoletým a výživné mu bude hradíť na jeho osobný účet vedený v banke.

8. Matka maloletého dieťaťa vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca vyjadrila nesúhlas s tým, aby sa otec stretával s deťmi cez víkend spôsobom, že deti budú cestovať v piatok večer za otcom a už v nedeľu doobeda budú musieť cestovať naspäť. S otcom by tak boli veľmi krátky čas a neprimeraný čas by strávili cestovaním. Uviedla, že otec môže byť s deťmi cez sviatky a prázdniny, pokiaľ budú deti chcieť a na termíne sa vopred dohodnú. Dodala, že deti sú už skoro dospelé, majú svoje povinnosti, záľuby, kamarátov a pokiaľ sa budú chcieť stretávať s otcom, nebudem im v tom brániť. Súd neurčil termín stretávania sa detí s otcom a ona s týmto rozhodnutím súhlasí. K námietke zaplataenia zročného výživného zo strany otca detí uviedla, že nesúhlasí s tým, aby otec detí platil výživné až od právoplatnosti rozsudku. Argumentovala, že je možnostiach otca nájsť si prácu primeranú jeho vzdelaniu, schopnostiam, možnostiam, skúsenostiam. Poukázala na to, že portáli profesia je množstvo pracovných ponúk a ak je otec detí spokojný so svojím nepravidelným príjmom, nemôže tým sankcionovať svoje deti. O zvýšenie výživného na deti požiadala až po tom, čo sa náhodou dozvedela, že je zamestnaný. V súčasnosti obe deti navštevujú gymnázia a výdavky na ne sa zvýšili vo všetkých oblastiach. Ďalej matka uviedla, že o štúdiu maloletých detí nerozhodovala ona, ale samotné deti, ktoré sa rozhodli pre gymnázium. Navyše otec bol o tom informovaný, deti mu to povedali. Zároveň vyjadrila

nesúhlas s tým, aby výživné nariadené súdom posielal na účty detí, lebo všetky výdavky na deti hradí ona zo svojho účtu.

9. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že sa pridrižiava svojho záverečného návrhu, pričom rozsudok súdu prvej inštancie považuje za zákonný a správny. Zároveň navrhol odvolaciemu súdu, aby odvolanie otca, ako nedôvodné v celom rozsahu zamietol.

10. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“ § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v časti týkajúcej sa zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na K. C., ako aj v časti zročného výživného 2019 na maloletú N. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť. V časti týkajúcej sa zročného výživného na syna K. je potrebné napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 388 CSP zmeniť tak, že zročné výživné bude otec splácať synovi v pravidelných mesačných splátkach po 30 eur mesačne v lehotách spolu s bežným výživným, počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

11. Predpokladom na zmenu právoplatného rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov podstatného charakteru, v dôsledku ktorej je potrebné zmeniť aj výšku výživného. Súd prvej inštancie vychádzal zo zásady, že stanovenie vyživovacej povinnosti povinného rodiča voči maloletému dieťaťu nie je nemenné, a že v tomto prípade sú dané podmienky na zmenu rozhodnutia o výživnom. Súd prvej inštancie správne postupoval, keď zisťoval okolnosti dôležité pre určenie pôvodnej vyživovacej povinnosti a posudzoval, či sa tieto okolnosti podstatne a výrazným spôsobom zmenili, či podstatne a výrazným spôsobom zasahujú do pomerov účastníkov a či ide o zmenu, ktorá je spôsobilá privodiť potrebu novej úpravy vyživovacej povinnosti. Medzi najčastejšie dôvody zmeny pomerov možno zaradiť uplynutie dlhšieho obdobia od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, zmenu zárobkových možností a schopností povinného rodiča, prípadne i rodiča, ktorému je dieťa zverené do výchovy, pribudnutie či ukončenie vyživovacej povinnosti, ktorá bola zohľadňovaná v čase posledného rozhodnutia, u detí nastúpenie do materskej školy, prípadne začiatok povinnej školskej dochádzky. Pri rozhodovaní o zmene výživného sa v nadväznosti na zmenu pomerov na strane niektorého z účastníkov konania posudzujú odôvodnené potreby oprávnených ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov povinných poskytovať výživu svojim deťom s tým, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. Súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal opodstatnenosťou návrhu z hľadiska príslušných ustanovení Zákona o rodine a zistený skutkový stav správne posúdil po právnej stránke. Podstatnou skutočnosťou pre zmenu doterajšieho rozhodnutia o výživnom bolo zistenie takej zmeny pomerov na strane účastníkov, ktorá zmena by odôvodňovala zvýšenie výživného ako žiadala navrhovateľka, t.j. matka maloletých detí. Predmetom odvolacieho konania bol napadnutý výrok týkajúci sa zvýšenia vyživovacej povinnosti na syna K. a výrok týkajúci sa určenia zročného výživného ako celok. V priebehu odvolacieho konania nadobudol syn K. plnoletosť. Otec detí vo svojom odvolaní navrhol, aby vyživovacia povinnosť na syna K. bola určená vo výške 120 eur. Odvolací súd poukazuje v tomto smere na odôvodnenie súdu prvej inštancie týkajúce sa dôvodov zvýšenia vyživovacej povinnosti, ktoré bolo podrobne odôvodnené a nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, pretože sa s nimi plne stotožňuje. Dodáva, že výška vyživovacej povinnosti určená súdom prvej inštancie v sume 130 eur na syna K. je vzhľadom na skutočnosť, že tento má v súčasnosti 18 rokov a študuje na gymnáziu v D., teda mimo miesta svojho bydliska, dôvodná. Nakoniec rozdiel medzi výškou vyživovacej povinnosti, ktorú navrhuje otec a ktorú určil súd prvej inštancie (10 eur) vzhľadom na celkové výdavky na syna nie je rozhodujúci. Otec detí si musel byť vedomý, že jeho vyživovacia povinnosť nebude po celú dobu rovnaká. Rastom dieťaťa sa výdavky na jeho výživu zvyšujú, čoho si musia byť vedomí obaja rodičia, teda aj ten, ktorý deti nemá zverené v osobnej starostlivosti.

13. Otec detí vo svojom odvolaní ďalej namietal skutočnosť, že súd prvej inštancie ho zaviazal zaplatiť zročné výživné. Poukázal na svoj príjem s tým, že nie je v jeho možnostiach uhradiť spolu s bežným výživným aj zročné výživné a navrhol, aby platil zvýšené výživné až od právoplatnosti rozsudku. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť otca od podania návrhu matky na súd (28.03.2019) dôvodne, pretože v konaní boli nesporne preukázané zvýšené náklady na maloleté deti, ktoré boli o 4 roky staršie od poslednej zmeny vyživovacej povinnosti, od ktorej otec prispieval výživným len vo výške 50 eur na mal. K. a 40 eur na mal. N.. Je zrejmé, že prevažná časť vyživovacej povinnosti spočívajúca v uhrádzaní nákladov na maloleté deti bola po celú uvedenú dobu na matke. Tiež bolo v konaní zistené, že otec sa zamestnal už dňa 1.12.2017 ako zamestnanec taxislužby a skutočnosť, že

otcovi postačuje ním deklarovaný príjem v uvedenej spoločnosti nemôže byť na ťarchu maloletých detí. Ako uviedol súd prvej inštancie, otec detí mal dostatočný čas na to, aby si našiel adekvátne zamestnanie na trhu práce. Vzhľadom k uvedenému nebol v danej veci daný žiaden opodstatnený dôvod na to, aby súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca až od právoplatnosti rozhodnutia. Nakoniec súd prvej inštancie umožnil otcovi detí splácať zročné výživné v mesačných splátkach po 50 eur na syna K. a po 30 eur na dcéru N.. Odvolací súd videl možnosť vyhovieť námietke otca v celkovej výške plnenia výživného jedine v znížení mesačných splátok zročného výživného na syna K.. Preto zmenil napadnutý rozsudok v časti zročného výživného na syna K. tak, že zročné výživné bude otec splácať synovi v pravidelných mesačných splátkach po 30 eur mesačne v lehotách spolu s bežným výživným. V časti týkajúcej sa zročného výživného na maloletú N., kde boli mesačné splátky určené na sumu 30 eur, napadnutý rozsudok odvolací súd potvrdil, keďže s ohľadom na výšku zameškaného výživného 487,76 eura a dobu splácania (16 mesiacov) nebol dôvod ešte znižovať stanovené splátky.

14. V neposlednom rade otec detí v podanom odvolaní navrhol, aby styk otca s maloletými deťmi súd neupravil, ale zaviazal matku maloletých detí vyslať maloleté deti najneskôr v piatok k otcovi s návratom v nedeľu (víkendový styk) , pričom styk maloletých detí s otcom mimo víkendových stretnutí sa bude riadiť vzájomnou dohodou. Napriek tomu, že otec detí v úvode odvolania uvádza, že napadol aj výrok o styku, odvolací súd dospel k záveru, že v tejto časti nejde o odvolanie otca voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorým neupravil styk otca s maloletými deťmi. Otec ani v odvolaní nežiada presne upraviť styk s deťmi. Je si vedomý toho, že styk sa bude realizovať po dohode s deťmi a nevie špecifikovať, ktoré víkendy sa s nimi bude stretávať. Rovnako nežiadal upraviť styk počas sviatkov a prázdnin. Návrh otca, ktorým žiada zaviazat matku, aby k nemu v nešpecifikovaný piatok vyslala deti na víkendový styk je nevykonateľný. Navyše v prípade syna K. ani nie je možné upraviť styk, pretože je už plnoletý. V prípade maloletej dcéry N., ak by mal byť presne upravený styk, nemôže byť matka zaviazaná k tomu, aby dcéru poslala k otcovi z miesta jej bydliska R. do J., kde žije otec. Ak má záujem otec stretávať sa s maloletou, musí si ju prevziať v mieste bydliska matky, ibaže sa rodičia dohodnú na inom spôsobe odovzdania dieťaťa. Z obsahu spisu pritom vyplynulo, že rodičia sa na pojednávaní dohodli, že nepožadujú upraviť styk a uprednostňujú vzájomnú dohodu. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval návrh otca za neopodstatnený.

15. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil v časti týkajúcej sa zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na syna K. C., avšak s tým, že otec je povinný platiť výživné synovi K. k jeho rukám vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Rovnako odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa zročného výživného na maloletú N.. V časti týkajúcej sa zročného výživného na syna K. zmenil napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 388 CSP tak, že zročné výživné bude otec splácať synovi v pravidelných mesačných splátkach po 30 eur mesačne v lehotách spolu s bežným výživným, počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

16. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).